

Arrest

nr. 84 414 van 10 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 17 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat J. GEBRUERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 8 december 2011 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 22 maart 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Chandpur. Sinds 2001 zou u betrokken zijn bij de Chatra Dal, de jeugdafdeling van de "BNP" (Bangladesh Nationalist Party). In 2003 zou u lid geworden zijn. U zou veel opgetrokken hebben met enkele leiders. In 2006 zou u deelgenomen hebben aan de aanval op een auto van een leider van de oppositie. U zou samen met 100 andere mensen gearresteerd zijn, maar na twee dagen zou u zonder verdere gevolgen vrijgekomen zijn. In april 2007 zou de politie een pistool en kogels gevonden hebben in een werkplaats waar u geregeld met partijleden samenkwam. U zou aangeklaagd zijn wegens illegaal wapenbezit. Op 21 februari 2008 zou er een gevecht geweest zijn tussen de "BNP" en de Awami League (AL). Later zou de president van de Awami League Z.H. toen hij alleen op straat was, zwaar geslagen zijn door "BNP"-leden. U zou hierbij aanwezig geweest zijn. Deze man zou later aan zijn verwondingen overleden zijn. U zou samen met anderen aangeklaagd zijn wegens de moord op deze man. Die avond zou u geslagen zijn door de AL. U zou gewond geweest zijn en u diende twee maanden in een ziekenhuis door te brengen. Hierna zou u naar Chittagong gegaan zijn, waar u nog eens 3 tot 4 maanden verbleef. In september 2008 zou u met een vals paspoort naar Dubai gereisd zijn, waar u drie maanden verbleef. Hierna zou u verder gereisd zijn naar Griekenland, waar u 3 jaren verbleef. In december 2011 zou u in België aangekomen zijn, waar u op 8 december 2011 een asielaanvraag indiende. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een geboorteakte voor.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst werd vastgesteld dat u voor uw aankomst in België drie jaar in Griekenland verbleef. U verklaarde daar nog steeds een geldig verblijfsstatuut te hebben (gehoorverslag CGVS p. 2, 3). U gevraagd waarom u dan juist nu na drie jaren nog naar België kwam, verklaarde dat het er economische slecht voor staat in Griekenland (gehoorverslag CGVS p. 3). Dit wijst er op dat uw asielaanvraag in België eerder werd ingediend uit economische overwegingen dan wegens een nood aan bescherming omwille van een gegronde vrees voor vervolging.

Ten tweede kan er maar weinig geloof worden gehecht aan uw beweerde politieke profiel. Hoewel u beweerde zeer actief te zijn, zelfs actiever dan uw leiders (gehoorverslag CGVS p. 7), kon u deze 1 bewering nauwelijks aannemelijk maken. U gevraagd waarom u juist van de "BNP" lid werd, verklaarde dat u de partij mocht en dan vooral hun regels. U gevraagd om dit te verduidelijken, kwam niet verder dan te wijzen op hun steun voor de Islam. Als u voor uw politieke voorkeur zoveel belang hecht aan steun voor de Islam, lijkt het logischer dat u lid zou worden van de religieuze partij "Jamaat-e-Islami". Hierop gewezen gaf u aan voor de "BNP" gekozen te hebben wegens uw familie en vrienden hun voorkeur. Uit uw antwoorden blijkt al weinig politieke overtuiging. U gevraagd naar de "BNP" haar ideeën, streefdoelen, idealen,..., verklaarde dat u hun activiteiten leuk vond en dat ze correct zijn over alles (gehoorverslag CGVS p. 5). Opnieuw een zeer algemeen antwoord. U gevraagd over wat ze dan correct zijn, kwam niet verder dan onderwijs en werk. U gevraagd welke activiteiten u leuk vond, kwam niet verder dan dat ze veel werk voor het land deden, zoals moskeeën en wegen aanleggen en werk voorzien. Uw kennis over de "BNP" was dan ook zeer oppervlakkig en algemeen. Wat betreft uw persoonlijke activiteiten werd opnieuw bemerkt dat u algemeen en vaag bleef. U gevraagd achter concrete voorbeelden van uw politieke activiteiten, verklaarde dat u arme mensen probeerde te helpen. U verklaarde naar meetings te gaan, maar u kon deze blote bewering op geen enkele manier concretiseren. U bleef dus steeds dezelfde vage en algemene antwoorden geven. Dit wijst op een weinig doorleefd en daardoor ongeloofwaardig politiek profiel.

Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw politiek profiel komt uw bewering vervolgd te worden omwille van uw politieke activiteiten in het gedrang. U verklaarde dat er twee aanklachten tegen u zouden ingediend zijn en hoewel deze aanklachten al sinds 2007 en 2008 bestaan, legt u nu in 2012 nog steeds geen enkel document hieraan gerelateerd voor. U verklaarde dat u hier nu achter gevraagd zou hebben, maar daar u zelfs niet bij benadering kunt zeggen hoelang het nog duurt vooraleer u deze zou ontvangen, gaat het hier duidelijk enkel om een poging om de procedure te rekken. Nochtans verklaarde u dat u in het verleden documenten i.v.m. de rechtszaken tegen u ontving, maar uw moeder zou deze verbrand hebben (gehoorverslag CGVS p. 8). Dit is een stereotiepe en ongeloofwaardige verklaring. Uw moeder had immers geen enkele reden om deze gerechtelijke documenten te verbranden. Daarnaast verklaart u ook een advocaat te hebben die uw belangen in deze twee aanklachten behartigt. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat een advocaat steeds de mogelijkheid

heeft om tegen een minimale onkost gecertificeerde kopies van alle gerechtelijke documenten te verkrijgen. Er is dus geen enkele reden waarom u voor het CGVS geen juridische documenten zou voorleggen. Overigens blijkt ook uit toegevoegde informatie van het CGVS dat vervalste Bengaalse documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn. Bij het ontbreken van juridische documenten, dient men uit te gaan van uw verklaringen, maar ook hier blijft u in gebreke. Wat betreft de eerste aanklacht wegens illegale wapens, wist u dat ze van april 2007 was, maar u kende de exacte datum van het uitvaardigen van de klacht niet, noch wist u onder welke artikels u aangeklaagd werd. U verklaarde dat deze aanklacht tot een rechtszaak leidde, maar u wist niet wanneer de klacht werd overgeheveld naar de rechtbank (gehoorverslag CGVS p. 7). U wist niet wie de "investigating officer" was, noch wie de "magistrate" was die deze zaak behandelen (gehoorverslag CGVS p. 7). Daar deze zaak al vijf jaren geleden geopend werd, werd u gevraagd wat er in die jaren juridisch gezien allemaal gebeurd was. U kwam niet verder dan de blote beweringen dat de zaak nog steeds lopende was en dat de politie de verdachten probeerde te arresteren. U kon geen enkel ander detail verschaffen, terwijl men gezien de duur er toch vanuit kan gaan dat er op juridisch vlak al heel wat voorgevallen is. U had er dan ook geen idee van welke juridische documenten in deze zaak uitgevaardigd waren (gehoorverslag CGVS p. 8). U beweerde dat er een arrestatiebevel was, maar u kon het uitvaardigen hiervan niet exacter in de tijd plaatsen dan voor november 2007. Uw kennis en interesse voor uw eerste aanklacht zijn dan ook opvallend gering. Daar u over een advocaat beschikt had u hem steeds kunnen contacteren om up to date te blijven. Deze vaststellingen breken het geloof in het bestaan van deze eerste aanklacht af.

Voorts beweerde u dat er op 21 februari 2008 een tweede aanklacht tegen u werd ingediend, ditmaal wegens moord. Gezien de ernst van deze beschuldiging en de mogelijke gevolgen bij een veroordeling, kan men van u verwachten dat u deze zaak op de voet zou volgen, maar opnieuw blijkt dat u maar weinig interesse toont. Zo kunt u hoewel deze aanklacht al jaren zou bestaan geen enkel juridisch document voorleggen. Wat betreft de huidige stand van zaken, verklaart u dat er geen hoorzittingen waren en dat de zaak nog loopt (gehoorverslag CGVS p. 9). U verklaarde dat er enkel een arrestatiebevel uitgevaardigd werd, maar er dient al een hele procedure doorlopen worden voor men een arrestatiebevel uitvaardigt en van deze procedure legt u geen enkel document voor, noch heeft u er enige kennis over. Zo verwijst u niet naar de "order sheet" ondanks het belang hiervan. Gezien de ernst van de aanklacht en daar u een advocaat heeft, mag van u toch meer informatie verwacht worden. Uw verklaringen over de moordaanklacht wisten dan ook niet te overtuigen.

U heeft uw asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw relaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van 2 herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Het door u voorgelegde document is niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zou doen ombuigen. Het gaat hier om een geboorteakte. Daar deze geboorteakte echter niet over een foto beschikt kunt u niet aannemelijk maken de persoon te zijn die hierop vermeld staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet

louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept als enige middel in: *“Schending artt. 48/4 (wellicht wordt bedoeld 48/3) - 48/4 Vreemdelingenwet, de artt. 2 en 3 van de wet betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”*.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart Bangladesh te zijn ontvlucht omdat hij er werd gevisieerd omwille van zijn engagement voor de Chattra Dal, de studentenvleugel van de BNP, en hierdoor zelfs werd beschuldigd van illegaal wapenbezit en moord en gerechtelijk vervolgd.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt echter enkel een geboorteakte neer, waarvan de commissaris-generaal terecht opmerkt dat niet kan worden vastgesteld of deze op hem betrekking heeft. Dit klemt temeer nu verzoekers verklaring dat hij geen identiteitskaart bezit omdat *“tijdens caretaker government, registreerden ze geen namen van bnp mensen”* niet wordt geobjectiveerd, en hij niet aantoont hoe hij dan wel over een paspoort kon beschikken (gehoorverslag CGVS, p.3). Aldus maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij in de onmogelijkheid is zijn identiteit genoegzaam aan te tonen, wat zijn geloofwaardigheid aantast en een negatieve indicatie inhoudt voor zijn asielrelaas.

3.3. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij vanuit Bangladesh eerst naar Griekenland reisde, waar hij, alvorens naar België te komen, drie jaar lang verbleef en er over een verblijfstitel beschikte die thans nog steeds geldig is (gehoorverslag CGVS, p.2). Waar de bestreden beslissing in dit verband stelt *“dat de verzoeker Griekenland heeft verlaten vanwege het economische klimaat in Griekenland”* argumenteert verzoeker *“Hoe het CGVS deze vaststelling in verband brengt met de reden waarom de verzoeker zijn thuisland heeft verlaten, is de verzoeker een raadsel. De verzoeker benadrukt dat hij zijn thuis land niet heeft verlaten wegens economische redenen.”* Aldus gaat verzoeker eraan voorbij dat toen hem gevraagd werd waarom hij Griekenland verlaten heeft hij repliceerde: in Griekenland *“Is niets zeker, kunnen dat documenten altijd afnemen en economische situatie is heel slecht in Griekenland, daarom dus”* (gehoorverslag CGVS, p.3). De Raad benadrukt dat van een asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij na zijn vlucht uit zijn land van herkomst, in het eerste veilig land waar hij arriveert een asielaanvraag indient. Verzoeker licht niet toe waarom hij thans wel en in Griekenland geen asiel diende aan te vragen voor de ingeroepen asielmotieven die plaatsgrepen voor zijn vertrek uit Bangladesh. Dit klemt te meer nu verzoeker meent dat de situatie in Griekenland onzeker was en hij er alle belang bij had ofwel asiel aan te vragen in Griekenland ofwel meteen door te reizen naar een land waar hij volgens zijn mening, wel internationale bescherming kon krijgen. Verzoekers handelwijze toont dan ook geen nood aan bescherming aan.

3.4. De commissaris-generaal hecht geen geloof aan verzoekers voorgehouden politieke activiteiten nu zijn verklaringen dienaangaande vaag en algemeen voorkomen en niet wijzen op een overtuigd en weloverwogen politiek engagement. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die verzoeker gekend zou hebben omwille van zijn politiek activisme, temeer nu verzoeker deze evenmin staft en zijn verklaringen ook op dit punt niet kunnen overtuigen. Verzoeker bleek immers quasi onbekend met de politieke stroming van zijn partij, kon zijn eigen politieke keuze niet eenvoudig toelichten en de enige politieke motieven die hij opsomde (steunen moslims, willen moslimland steunen,

publieke infrastructuur (wegen en moskeeën)), zijn niet kenmerkend voor de BNP (zie verhoor en administratief dossier). Voorts kent verzoeker geen elementaire gegevens van de rechtszaken waarbij hij betrokken was, als de huidige stand in de procedures, de procedurele voorgaanden, de namen van de tussenkomende partijen, etc. Het verzoekschrift is beperkt tot het louter herhalen van verzoekers algemene en vage verklaringen reeds afgelegd op het CGVS. Overigens stelt de Raad vast dat de dossierbehandelaar van het CGVS uitvoerig heeft doorgevraagd, en meermaals aandrang om concreter en specifiek te antwoorden op de hem gestelde vragen, doch verzoeker niet verder kwam dan voormelde algemeenheden. Aldus stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal terecht geen geloof heeft gehecht aan verzoekers voorgehouden politiek engagement.

3.5. Waar de commissaris-generaal het ongeloofwaardig acht *“Dat de moeder van de verzoeker de documenten heeft verbrand”* en dit beschouwt als *“een ‘stereotiepe bewering’* argumenteert verzoeker dat *“Het is niet aan het CGVS om te oordelen over de beweegredenen van de moeder van de verzoeker om deze documenten te verbranden. Hieruit komt echter niet vast te staan dat de bewering van de verzoeker ter zake onjuist zou zijn (quod non in casu).”*

3.5.1. Verzoeker blijft bij blote beweringen. De Raad ziet immers niet in waarom verzoekers moeder belangrijke, officiële documenten die werden uitgevaardigd in het kader van gerechtelijke procedures wegens zwaarwichtige misdrijven, zou verbranden en hiermee haar zoon zou compromitteren en zijn verdediging in het gedrang zou brengen. Hoe dan ook blijkt uit het administratief dossier dat de advocaat van een beschuldigde op elk ogenblik een *“certified copy”* van de stukken uit het administratief dossier kan bekomen, wat door verzoeker niet wordt betwist. Verzoeker maakt dan ook geenszins aannemelijk dat hij zijn voorgehouden gerechtelijke vervolgingen niet kan staven aan de hand van documenten, wat de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas verder aantast.

3.6. Hoe dan ook verzoeker moet ook los van eventuele documenten weten waarvan hij precies beschuldigd werd. Dit is niet het geval en verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn vertrek uit Bangladesh ingegeven is door de voorgehouden feiten of de feiten opgenomen in de neergelegde documenten. Zelfs indien verzoeker kan worden bijgetreden waar hij stelt dat van hem niet kan worden verwacht alle belangrijke data te memoriseren kan wel worden aangenomen dat verzoeker de voorgehouden feiten in detail kan weergeven nu deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid zodat zij in het geheugen zouden gegrift zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan; zij zijn bovendien van determinerende invloed geweest op verzoekers verdere leven. Ten slotte moet de bestreden beslissing als geheel worden gelezen en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag, en verzoeker biedt evenmin een aannemelijke verklaring voor de talrijke overige hiaten in zijn verklaringen waar in de bestreden beslissing op gewezen wordt. Deze vinden grondslag in het dossier, zijn pertinent en blijven dan ook onverminderd overeind. Aldus stelt de Raad vast, na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratief dossier, dat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In het verzoekschrift voert verzoeker geen specifieke argumenten aan met betrekking tot de subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielmotieven zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Bangladesh een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te

stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

6. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK